

[Rahbæk Møller]

Jeg forstår, at hr. Frank Jensen har brugt af-
førelsen med styrelsesloven som en slags bevis
på, at SF, når vi kommer til målstregen, ikke
tør lave en lov, som kunne genere nogle af vo-
res kernevælgere. Hr. Frank Jensen ved, at det
ikke er rigtigt. Hr. Frank Jensen ved, at Soci-
aldemokratiet sammen med SF og Det Radika-
le Venstre lavede et fælles udspil til disse
forhandlinger. Hr. Frank Jensen ved, at det var
ham og hans parti, der på afgørende punkter
forlod vores fælles position, og at SF på det
tidspunkt måtte sige, at vi ikke kunne være
med til det. Nu lå det for langt fra, hvad vi
ønskede.

Vi ønskede en reel opstramning af styrelses-
loven, også selv om vi vidste, at det ville være
upopulært hos nogle af vore, men vi ønskede
ikke at gå så vidt i retning af den daværende
undervisnings- og forskningsministers in-
tentioner, som hr. Frank Jensen ønskede.

Jeg synes, hr. Frank Jensen burde holde sig
for god til at komme med direkte usandheder i
denne åbningsdebat.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Må jeg sige til SF's formand, at jeg i forbin-
delse med min tale gennemgik nogle argumen-
ter for det positive i, at der blev dannet en fler-
talsregering, en flertalsregering, der kunne ska-
be stabilitet og genskabe tillid hos beslutnings-
tagere både på arbejdsmarkedet og andre steder
i samfundet, ved at der var klare linjer for,
hvilken politik regeringen ville føre. Det var
altså ikke en regering, der ville hoppe fra tue til
tue, men der lå et regeringsgrundlag, som pe-
gede frem mod afgørende reformer, og også en
tegning af et perspektiv for indretningen af
samfundet.

Når hr. Holger K. Nielsen stiller spørgsmå-
let, om en socialdemokratisk mindretalsrege-
ring ikke ville være mere manøvreduktig, vil
jeg sige, at den ikke kunne opfylde de mål, vi
havde sat os om at skabe afgørende reformer
og skabe stabilitet i forhold til de meget store
problemer, som tårner sig op uden for huset
her, hos familierne. Det var ikke det, der var
vores udgangspunkt. Vores udgangspunkt var
at få dannet en flertalsregering, og det er det,
der er skabt med de partier, der nu er indtrådt i
regeringen.

Må jeg sige til hr. Rahbæk Møller, som må-
ske af hensyn til historiebøgerne her vil gøre
sig til sandhedsvidne med hensyn til, hvad der
er rigtigt og forkert i forbindelse med indgåelse
af større politiske aftaler, at det synes jeg hr.
Rahbæk Møller skulle holde sig for god til.
Der var tre partier, der lavede et fælles udspil,
nemlig Socialdemokratiet, SF og Det Radikale
Venstre, og hr. Rahbæk Møller ved lige så godt
som jeg, at da vi nåede frem til målstregen,
holdt de tre partier et fælles møde, hvor vi op-
læste, hvilke krav der skulle gennemføres. Da
vi gik fra mødet, var to af parterne fuldstændig
enige om, at det var de mål, der skulle nås. SF
sagde, at man gerne ville have lov at overveje.
SF gik hen og overvejede med sin baggrunds-
gruppe og kom tilbage og sagde, at man ikke
ønskede at være med, selv om man havde taget
del i forhandlingerne i 2½ år.

Det er fair nok. Jeg siger bare, at det er dér,
rollefordelingen er forskellig. Vi mener, at når
vi har siddet ved forhandlingsbordet i 2½ år,
og når vi – når vi når frem til målstregen – har
fået opfyldt mindst 80 pct. af det, vi har sat os
som fælles mål, må man også kunne slå til og
lave en aftale.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Frank Jensen har fuldkommen ret i, at
da vi forlod forhandlingsbordet, gjorde vi det
ikke i hast og ubetænksomt. Vi holdt et fælles
møde for at undersøge, hvor langt Det Radika-
le Venstre og Socialdemokratiet var villige til
at holde fast i vores fælles målsætning, og vi
måtte efter det møde vurdere, at dette ikke var
nok for os.

Men jeg er nødt til at spørge hr. Frank Jen-
sen: Ønsker hr. Frank Jensen, at vi offentliggør
dette fælles udspil? Så kan offentligheden jo
se, hvad vores fælles standpunkt var, og hvor
langt Socialdemokratiet bevægede sig. Det har
vi undladt at gøre, for det er ikke god skik, når
man har et fælles grundlag, som man ikke øn-
sker at offentliggøre, at enkeltpartier så gør
det. Men når hr. Frank Jensen begynder at
trampe i det, spørger jeg: Skal vi offentliggøre
det? Hvis hr. Frank Jensen tillader det, vil vi
meget gerne offentliggøre det, og det er et
standpunkt, vi stadig væk står fast på.

Første næstformand (Ivar Hansen):